No. 38 1832.

BREDASCHE COURANT.

Staat-, Letterkundig- en Wetenschappelijk

Nieuws- Blad.

Dingsdag den 14 Februarij.

De BREDASCHE COURANT *verschijnt geregeld zes malen per week en is door het geheele Koningrijk, tegen f 6 het kwartaal*, franco per post *verkrijgbaar. Alle inzendingen van bijdragen (die van belangrijken inhoud zullen steeds met dankbaarheid ontvangen worden)* geschieden franco *aan de uitgevers* BROESE & COMP. *Alle* Advertentien, *op zegel gesteld, worden geplaatst tegen 20 cents per regel.*

NEDERLANDEN.

BREDA, den 13den Februarij.

Bij besluit van Z. M. van den 5den dezer, no. 111, zijn gedaan de volgende benoemingen:

a. Tot Ridders der militaire Willemsorde 4de klasse:

Den ritmeester H. W. J. A. van Uchelen, adj. en fung. chef van den staf bij den luit-gen. opperbevelhebber der kavallerie;

Den 1ste luit. J. L. Verburg en den fuselier A. de Glans, beide van de 5de afd. infanterie;

De kapts. M. A. Bergers en H. J. Testas; de 1ste luits. R. J. C. Kerkhof, C. Wiegmans, P. Mattheijer en L. A. Joost, benevens den fuselier B. M. A. Crijnen, alle van de 9de afd. infanterie.

Den 1ste luit. J. A. A. Siborgh van het 2de bat. jagers, vroeger bij de 10de afd. infanterie.

Den 1ste luit. H. J. van der Meulen, van de 14de afd. inf., waarnemende de functien van adj. bij de 2de afd. schutterij van Overijssel.

Den 2de luit. H. Buff van de 12de afd., vroeger bij de 11de afd. inf.

Den 1ste luit. C. P. S. Vrijbergen van der Does, van het algem. depot der landmagt.

Den 1ste luit. P. Olivier, den 2de luit. J. Abbink, de wachtmeesters W. Haay en J. Prins, benevens den brigadier J. G. van Kleef, allen van het korps marechaussee.

Den kapt. P. W. Kuijpers van het 1ste bat. veld-artillerie, vroeger bij het 4de bat. idem.

Den serg. J. van Mechelen; den kanonn. der 1ste klasse D. Nobel; de kanonniers der 2de klasse G. P. Blom, D. Meijer, Rosbach en F. van Es, allen van het 3de bat. art. nat. militie.

b. Tot Ridders van de Orde van den Nederlandschen Leeuw:

Den intendant der 1ste klasse Romar, den chirurgijn-majoor Reatink, thans bij het garn.- en rijks-hosp. te Utrecht, vroeger bij het reg. lanciers.

De officieren van gezondheid der 2de klasse F. Segers, bij de afd. gren. en W. C. van Leersum bij het reg. hussaren n°. 6, vroeger bij dat n°. 8.

c. Ter eervolle vermelding op de order voor het leger:

Den kap. J. C. Noot, adj. van den gen.-majoor Schuurman.

Den 1ste luit. A. Beekman van de 5de afd. infanterie.

De kapts. M. G. Ampt, R. le Boulanger en A. Bredie; den 1ste luit. C. Lageman, allen van de 9de afd. infanterie.

Den 1ste luit.-adj. J. van Giesen, de 2de luits. F. Schumer en J. H. Bloem; den wachtm. J. W. Teeuwen; de brigadiers Teuro en Schreuder, allen van het korps marechaussee.

De officieren van gezondheid der 2de klasse Bosman, bij de ambulance der 2de divisie, F. Caron bij de 10de afd. inf. en P. F. Waldeck bij de 12de afd. infanterie.

En bij besluit van denzelfden datum n°. 112.

a. Tot Ridders van de Militaire Willemsorde 4e klasse.

De kapts. G. Voet Pannekoek van de 7e afd., H. Landolt van de 10e en A. J. Oetsbeek van de 18e afd. infanterie.

De 2e luits. B. A. Beelaarts van Blokland van de 7e en D. ten Cate van de 13e afd. infanterie.

Den adj.-onderofficier H. van Teeckelenburg van de 9e afd. infanterie.

De korporaals J. A. Muller van het 2e bat. jagers en Elias Trenkel van de 13e afd. infanterie.

Den fuselier C. H. Teunissen van de 9e afd. infanterie.

Den trompetter J. B. M. Breije van het reg. lanciers.

Den kanonnier H. van Telleien van het 3e bat. veld-artillerie.

Den kanonnier der 1e klasse P. J. L'Empereur van het korps rijd. artillerie.

Mr. F. G. Rissing van Lijphart, woonachtig te Appingadam.

b. Tot Ridders van de Orde van den Nederlandschen Leeuw.

Den luit.-kol. G. W. van Winsheym van de garnizoenstroepen te Amsterdam,

Den officier van gezondheid van de 2e klasse J. J. Sas van de afd. kurassiers n°. 9, en

Den kapt. A. C. van Well Groeneveld van de 10e afd. inf., met intrekking tevens van zijne benoeming tot Ridder der Militaire Willemsorde, welke ten gevolge van de daartoe bij vergissing gedane voordragt, ten tweedemale heeft plaats gehad, bij 's konings besluit van den 4den September 1831 n°. 93.

c. Tot Broeders der Orde van den Nederlandschen Leeuw.

B. Schut, conducteur der art. van de 3e klasse te Breda, met vrijlating aan den kanselier der Orde, om hem tot het genot der geldelijke toelage op zijne beurt voor te dragen, en

A. J. Sanrel, gewezen teekenaar bij de militaire verkenningsbrigade, zonder genot der geldelijke toelage.

d. Ter eervolle vermelding op de Order voor het Leger.

De 2e luits. R. A. Akersloot van Houten van de afd. grenadiers, J. J. Muller Massis van het 1e bat. jagers.

Den 1e luit.-kwartiermeester P. Wassfort, den 1e luit. Paravicini di Capelli, den serg.-majoor W. van Tongeren, de sergn. D. Wilschut, A. de Rineda, L. Guillaum, en C. Bekker; den korporaal H. D. Brokelei en den fuselier E. Jansen, allen van de 2e afd. infanterie.

Den 2e luit.-ingenieur Mounier.

Den officier van gezondheid der 2e klasse P. Grouw van de 14e afd. inf. en R. Pothoven, serg. bij het 3e bat. artillerie Nationale Militie.

Den korporaal hoornblazer J. Ravesteyn van de komp. hospitaal-soldaten.

Den fuselier H. L. Balcke van de 9e afd. infanterie, en

Den wachtmeester P. G. Arnold, van het korps marechaussee.

— Vrijdag ll. is het fregat *Euridice* de Schelde weder opgevaren en op de hoogte van Lillo ten anker gekomen. Den volgenden morgen, ten zeven uren, verliet de stoomboot *Suriname* de reede van St. Marie, nabij het fregat *Euridice* gekomen, werd de schout-bij-nachts-vlag aan boord van dit fregat geheschen, en vervolgde de stoomboot hare vaart, om de *Medusa* op sleeptouw te nemen en de rivier op te brengen.

De korvet *Proserpina* moet op de hoogte van Oudekenskerk gekomen zijn, aldaar wachtende de *Komeet* en al de oorlogsvaartuigen die het vorig jaar op de Schelde zijn gestationeerd geweest.

— Aan boord van het fregat *Rainha de Portugal* gekomen, heeft dom *Pedro*, in dagteekening den 2den februarij, een uitgebreid Manifest uitgevaardigd, waarin hij, zijn regt op den Portugeeschen kroon, afgestaan aan zijne dochter dona *Maria* en overweldigd door zijnen broeder dom *Miguel*, ontvouwt en zijn voornemen aankondigt, om het gezag voor zijne gemelde dochter te gaan hernemen.

Na, in dit stuk, van zijn geboorte-regt en van de grondwetten des rijks te hebben gewaagd, die beide hem de kroon van Portugal toewezen, gelijk hij dan ook, uit dien hoofde, door de Europische mogendheden en de Portugesche natie tot Koning was erkend geworden, had hij, voor het welzijn van beide volken, die van Brazilie en Portugal, besloten de kroon van het laatste rijk, ten voordeele zijner welbeminde dochter, dona *Maria* af te staan.

Hierop haalt dom *Pedro*, het door hem aan Portugal, den 29 april 1826, gegeven charter aan, als ook zijn ontwerp, om zijne dochter met dom *Miguel*, ter bevrediging aller partijen, te doen huwen. Daarop voortgaande, doet hij in het oog vallen, hoe dom *Miguel*, na de eedaflegging van getrouwheid aan dom *Pedro* en de constitutie, de waardigheid van regent des rijks op zich nam en, na in het bezit hiervan te zijn, onder voorgeven van een punt, dat noch in der daad noch naar regt betwistbaar was, te willen doen beslissen, met schending der bezworen constitutie en misbruik makende der verleende magt, de drie standen bijeen riep, en onwettigmatig, door middel zijns overwegenden invloeds, zich tot koning van Portugal deed verkiezen.

De vreemde mogendheden, vervolgt dom *Pedro* in zijn Manifest, riepen hunne gezanten terug en mijne ministers te Weenen en Londen protesteerden den 24 mei en 8 augustus 1828 plegtig tegen deze schending mijner erfelijke regten en die mijner dochter en tegen de vernietiging der door mij wettig aan Portugal gegeven instellingen. Schavotten en moordtooneelen werden opgerigt om het overweldigend bewind te schragen; de gevangenissen werden opgevuld, of de slagtoffers der dwingelandij naar Afrika verbannen; terwijl de overigen die het ontkomen konden, in vreemde landen eene schuilplaats moesten zoeken.

Na alsnu aangekondigd te hebben, dat hij het bewind, door het regentschap uitgeoefend, gaat hernemen, om dit, tot [illegible] stelling van het gezag zijner dochter en de zamenroeping der kamers, te aanvaarden, schetst dom *Pedro* de voordeelen, die Portugal uit deze omkeering trekken zal en verklaart, dat de troepen van *Miguel*, die zich aan zijne zijde scharen, wel zullen ontvangen worden, terwijl de militie, die geen deel aan den [illegible] en zijnen broeder neemt, ongemoeid naar hunne [illegible] zal kunnen gaan. Ten slotte verklaart hij, met [illegible] zijne

opregte woorden, zullen de harten der Portugezen treffen en hen overhalen zich aan zijne zijde te scharen, zoo als reeds zoo vele uitgeweken vaderlanders hadden gedaan. Geen burgeroorlog, maar rust en bevrediging wilde hij over Portugal brengen, waar den standaard der regtmatige vorstin er vestigen, zoo als de wetten van het eeuwig regt zulks vorderden en de wenschen aller beschaafde natien zich er naar uitstrekten.

— Brieven van Lissabon, van den 29sten januarij, den 7den dezer te Londen ontvangen, spreken van een gerucht, in eerstgemelde plaats loopende, dat het eiland Madera zich voor Dona *Maria* zou verklaard hebben, en dat de flotille, die dom *Miguel* derwaarts gezonden had, door eenen storm was verstrooid geworden.

BELGIE.

BRUSSEL, den 11den Februarij.

Eergisteren (9) hebben de afgevaardigden weder eene zitting gehouden, waarin eerstelijk rapport uitgebragt is geworden over het budget van het ministerie van oorlog, ten gevolge waarvan besloten is, de deliberatien over hetzelve niet te openen alvorens de rapporten over de budgets der andere ministerien zullen uitgebragt zijn.

De heer *Julien* deed vervolgens eene motie van orde, betreffende de aanbesteding bij den aannemer *Hambrouck*, waarmede men zich, zeide hij, reeds over drie weken had behooren bezig te houden. Ieder dag van uitstel, vervolgde hij, kostte den staat ettelijke duizende guldens. Op deze voordragt van den heer *Julien* werd met eenparige stemmen besloten, zich den volgenden dag in de afdeelingen met die zaak bezig te houden.

Hierna was aan de orde van den dag het antwoord van den minister van buitenlandsche zaken, op de vragen der heeren *Gendebien* en *Osy* (zie ons no. 31 pag. 3). De heer *Gendebien* vatte het eerst het woord op en zeide: Ik moet slechts het ministerie uitnoodigen, om op de vier volgende vragen te antwoorden, welke ik hetzelve, nu drie maanden geleden, heb voorgelegd. Ik vroeg en vraag nog:

1°. Mededeeling der twee nota's, strekkende tot het bekomen van wijzigingen in de 24 artikelen, welke de belgische gezant aan de conferentie heeft behandigd.

2°. Mededeelingen der vorderingen, eischen of wijzigingen, door den koning van Holland gedaan of voorgedragen, ten opzigte van welke de conferentie antwoorden heeft gegeven, welke bekend zijn.

3°. Uitlegging van den zin, in welken de uitdrukkingen van het traktaat van den 15 nov., om de binnen den tijd van twee maanden te geven ratificatien of uitwisselingen daarvan moeten verstaan worden, en

4°. Welke de gevolgen zijn zullen van eene weigering tot ratificeren van de mogendheden of van slechts eenige hunner.

De heer *de Meulenaere:* Ik zal deze vragen punt voor punt beantwoorden. Op de eerste vraag antwoord ik: De tekst van de eerste dezer nota's is vermeld op bladz. 122 van mijn rapport van den 14den januarij, hetwelk aan al de leden dezer kamer rondgedeeld geworden is; wat de tweede nota betrekkelijk de fransche schuld betreft, deze is nog niet publiek gemaakt; zij is zeer lang en ik zal dezelve, zoo de kamer het verkiest, op het bureau nederleggen.

Wat de tweede vraag aanbelangt, zoo hebben de belgische gevolmagtigden, twee notes en de hollandsche gevolmagtigden, insgelijks twee nota's aan de conferentie ingediend. Maar destijds hebben, noch eene noch andere, het onderwerp der deliberatien van de conferentie uitgemaakt, als welke, sedert de onderteekening van het traktaat, altoos geantwoord heeft, dat het finaal en onherroepelijk was.

De notes der belgische of hollandsche gevolmagtigden, zijn niet aan de tegenpartij medegedeeld geworden, maar het moet een' ieder ligt vallen, het systema van het hollandsche gouvernement te kennen, dewijl de nota's, op welke de heer *Gendebien* zinspeelt, door alle dagbladen publiek [illegible]

Wat het derde vraagpunt betreft, zoo heb ik, in mijn rapport van den 19den november, gezegd, dat de uitwisseling der ratificatien, slechts eene eenvoudige diplomatieke formaliteit was, waaruit blijken moet, dat ieder gemagtigde zich binnen de grenzen van zijne volmagt heeft gehouden. Ik blijf bij deze denkwijze volharden.

Eene weigering van ratificeren, van wege eene der mogendheden kan alleen gegrond zijn, op het door zijnen gevolmagtigde te buiten gaan van last en daar dit niet bestaat, zoo kan eene weigering van ratificatie, in de oogen van Europa niet geregtvaardigd worden.

De gevolmagtigden van Oostenrijk, Pruissen en Rusland, zijn niet door hunne Hoven verloochend geworden; zij zijn nog heden met dezelfde volmagt bekleed als tijdens de onderteekening van het traktaat.

Indien de mogendheden weigeren mogten te ratificeren, dan zouden zij zulks niet kunnen, dan onder verklaring, dat hunne gemagtigden, hunnen last te buiten gegaan waren.

Mijn oordeel is, dat de gevolmagtigden hunnen last ten uitvoer gebragt hebben, want de daadzaak van een te buiten gaan van last is door niet een der hoven te kennen gegeven geworden.

Maar waaraan is dan de vertraging der overige ratificatien toe te schrijven? Ik verbeeld mij, dat de overige mogendheden, door zoogenaamde politieke betamelijkheden terug gehouden worden, misschien ook wel door naauwe familie-betrekkingen, veelligt ook door het verlangen der Noordsche Mogendheden, om den Koning van Holland van het toetreden tot het traktaat over te halen.

Wat eindelijk het 4de punt betreft, zoo komt mij de veronderstelling eener weigering van de zijde van alle mogendheden niet mogelijk voor, sedert dat Frankrijk en Engeland geratificeerd hebben. Maar welke zouden dan nu de gevolgen zijn van eene weigering van ratificatie door de overige mogendheden? Dergelijke weigering komt mij voor buiten alle menschelijke vooruitzigten. Het staat een iegelijk vrij, zijne gissingen deswege te maken; wat ons betreft, het is nog onmogelijk vooruit te zien, wat er het gevolg van wezen zou.

Het is zeker wijsselijk, met zijne eigene denkwijze te rade te gaan, maar het is, in eene zoo zwaarwigtige zaak, niet nutteloos, na te gaan, hoe dit traktaat van des 15den november en deszelfs ratificatien in andere landen beschouwd worden.

Lord *Palmerston*, zeide, op den 3den dezer in het Lagerhuis, opzigtelijk het traktaat van den 15den nov.:

„Het door de gevolmagtigden der Koningen van Europa geteekende en door Engeland geratificeerde traktaat, wordt een volkomen en voor al de mogendheden verbindend kontrakt.

Gij ziet, dat het, in de opinie van het Britsche kabinet, voldoende is, dat het door de gevolmagtigden der vorsten van Europa geteekende traktaat, onafhankelijk van alle andere mogendheden, door Engeland geratificeerd is, om volledig, definitief en verbindend voor allen te worden.

Lord *Palmerston*, over de waarschijnlijkheid van eene weigering der ratificatien door de overige mogendheden ondervraagd zijnde, heeft geantwoord, dat hij de gegronde hoop koesterde, dat de ratificatien der overige mogendheden onverwijld zouden aankomen.

Ik herhaal, dat het aan een iegelijk vrij staat, om zwarigheden te voorzien, maar wat mij betreft, ik ben van oordeel, dat onze zaken, door de ratificatien van Frankrijk en Engeland, eene ontzaggelijke schrede voorwaarts gedaan hebben, en dat deze gebeurtenis als een gelukkig voorteeken voor eene aanstaande en definitieve oplossing [illegible]

De heer *Osy* verlangde, dat de minister van buitenlandsche zaken, de vergadering zou zeggen, welke de gevolgen der ratificatien van Frankrijk en Engeland opzigtelijk de ontruiming der citadel van Antwerpen wezen zouden?

De heer *de Meulenaere:* De heer *Osy* heeft mij, reeds in een der vorige zittingen, dezelfde vraag voorgelegd, ik zou mij, aangezien de heer *Osy*, te dezen opzigte, de bij het reglement gevorderde formaliteiten niet vervuld heeft, kunnen onthouden van te antwoorden, maar ik zal zulks echter, indien de kamer het veroorlooft, in weinige woorden doen.

De uitvoering van het traktaat van den 15den november is door de vijf mogendheden gewaarborgd; Frankrijk en Engeland alleen hebben hetzelve geratificeerd, de koning van Holland blijft weigeren, zijne toestemming tot hetzelve te geven. Het is ontwijfelbaar of de volharding des konings van Holland wordt versterkt door de vertraging der ratificatien van de noordsche mogendheden. Aangezien de koning van Holland *de facto* in bezit der citadel van Antwerpen zich bevindt, kan men hem alleen door geweld tot de ontruiming daarvan noodzaken. Regtens zouden wij den bijstand van Frankrijk en Engeland tot het bekomen der ontruiming kunnen vorderen. Maar zouden wij, wanneer het beleg der citadel, zestien maanden lang, alleen om de stad te ontzien is vertraagd geworden, haar aan dezelfde rampen als destijds, en misschien aan een nieuw bombardement blootstellen?

Het is niet genoegzaam te weten, wat wij kunnen doen, wij moeten ons zelven ook afvragen, wat ons betaamt verrigt te worden. Betaamt het ons, koning *Willem* tot de ontruiming te noodzaken, voor dat de mogendheden zich definitievelijk verklaard hebben? Daaruit zullen zeer ligt onheilen spruiten. Ik vraag derhalve den heer *Osy*, of het belang van Antwerpen, of het beter is, tot geweld te komen, dan of het niet betamelijker wezen zou, den uitslag der onderhandelingen af te wachten?

De heer *Osy* vindt de vrees des ministers voor de gevaren, waarmede Antwerpen bedreigd werd, zeer overdreven; maar stelde in alle gevallen voor, om, aangezien Belgie, door Hollands toedoen, onder het gewigt van ondragelijke lasten gebukt ging, te verklaren, dat wij, te rekenen van den 15den januarij, onze oorlogskosten

zullen aftrekken van de som, welke wij, volgens de 24 artikelen, aan Holland zouden te betalen hebben. Het zou, vervolgde de heer *Osij*, bezijden alle beginsels van regtvaardigheid zijn, dat wij uitgaven zouden moeten dragen, waarvan wij geene oorzaak zijn.

Dit voorstel van den heer *Osij*, hoezeer van vele leden ondersteund, gaf tot vrij wat discussien aanleiding, bij welke zich de heeren *de Robaulx*, *Osij*, *Nothomb*, *de Hearne* en *Gendebien* lieten hooren. De abt *de Hearne* verzocht ten laatsten den minister van buitenlandsche zaken op nieuw, om meerdere inlichtingen, waarbij de heer *Gendebien* voegde, dat, wanneer de minister begreep, dat meerdere inlichtingen een geheim comité vereischten, de kamer zich zeer wel in zulk een comité kon formeren.

De heer *de Meulenaere* verklaarde, geene verdere berigten mede te deelen te hebben, en herinnerde de kamer de vlijt, met welke hij steeds alle diplomatieke mededeelingen, welke hij meende belangrijk voor de kamer te kunnen zijn, aan dezelve gedaan had, en eindigde met te zeggen: » Ik kan verder niets mededeelen dan » mijn persoonlijk gevoelen; *dan hetwelk de heer* Gendebien *voorzeker geene groote waarde hecht.*"

Vele leden vroegen de sluiting der debatten, als wanneer de president voorstelde, om, wegens deze geheele zaak, tot de orde van den dag over te gaan, waartoe met eene groote meerderheid besloten werd.

— De geruchten over de aftreding van den minister van finantien, beginnen meer algemeen te worden.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 9den Februarij.

De *Courrier* verzekert, dat depeches, gisteren door den russischen ambassadeur alhier ontvangen, hielden, dat Rusland tot de ratificatie nog niet besloten was, maar echter hoop gaf dat deze ratificatie door hetzelve gedaan zou worden.

— In den *Messager* wordt heden een artikel gevonden, in antwoord, zoo het schijnt, op de eergisteren door den *Courrier* gemaakte aanmerkingen, betreffende hetgeen ons gouvernement bij eene expeditie naar Italie had behooren te doen:

» Het schijnt, zegt *le Messager*, dat verscheiden oorlogschepen, doch zonder landings-troepen, op de tijding van den marsch der pauselijke troepen naar de Legatien, bevel bekomen hebben van uit de haven van Toulon te zeilen, ten einde voor Civita Vecchia en Ancona te gaan kruissen. Eerst daarna zou men tot het besluit gekomen zijn, verscheiden bataillons, zoo gezegd wordt naar Ancona bestemd, af te zenden. Deze beide maatregelen verdienen allezins goedgekeurd te worden; Frankrijks eer en menschelijkheid maakten hen evenzeer noodzakelijk. De tegenwoordigheid onzer schepen en troepen zal een waarborg zijn tegen de wraakzucht en reactien in die gewesten."

— Men spreekt van den generaal *Guilleminot* of den markies *de St. Simon*, beide pairs van Frankrijk, ter vervanging van den generaal *Belliard*, als Fransch ambassadeur in Belgie, te benoemen.

— De heeren *Genoude* redacteur van de *Gazette de France*, *Thouret*, idem van den *Courier de l'Europe* en *Leduc* van het dagblad *la Revolution* zijn, wegens aanval op de regten, welke de koning van de volks-stem heeft bekomen, ieder tot drie maanden gevangenis-straf en in 3000 francs boete verwezen.

— De courant van Bologna behelst het verslag van den intogt der oostenrijksche troepen op den 28sten der vorige maand. Dezelve waren des morgens de stad binnen getrokken. Een bataillon van het regement *Luxen* trok, tegen 10 uren, de poort binnen; hetzelve werd op den middag door de pauselijke troepen het overige van het regiment *Luxen* en dat van *Giulay* gevolgd. Denzelfden morgen zijn de conservateur en de senateurs der stad den graaf *Radetsky*, opperbevelhebber der oostenrijksche troepen in Italie, te gemoet gegaan en door dezen minzaam ontvangen. Gemelde generaal heeft des middags ten twee uren zijnen intogt in de stad gedaan. Een uur later kwam ook de kardinaal *Albani*, als buitengewoon commissaris voor de vier legatien in Bologna, hij werd door het volk met gejuich ontvangen en begeleid door den graaf Prolegaat, de senateurs en verdere autoriteiten.

Reeds den vorigen dag had gemelde kardinaal eene proclamatie uitgevaardigd, waarbij het afleggen van alle wapenen was bevolen geworden.

Een particuliere brief, die echter uit partijgeest te eenzijdig geschreven kan wezen, uit Forli den 26sten januarij gedagteekend, hangt een schrikwekkend tafereel op van de buitensporigheden door de pauselijke troepen te Cesena en in die streken bedreven. Volgens denzelven moeten zij het klooster *Madonna del Monte* overweldigd en er alles vernield en geplunderd hebben, geen huisraad was er over gebleven, geen reliqui gespaard; ter naauwernood waren de monniken hunne handen ontkomen. De verdedigers van de heilige roomsche kerk, heet het in dezen brief, ontzagen zich niet de kloosterkerk te betreden, de rijke versierselen van het Madonnabeeld te rooven, met de kolf van het geweer het heiligdom open te stooten en er de miskelk uit te stelen. Twee in de kapel gevlugte boeren werden vermoord; al de bouwkundige sieraden van het klooster, een der merkwaardigste gedenkstukken uit Romanie, werden beschadigd en verminkt. Te Cesena werden twee-en-twintig huisvaders, drie kinderen in de wieg en verscheidene vrouwen aan de wraak opgeofferd. Van het aantal jonge lieden, die omgekomen zijn, is men nog onkundig, doch hetzelve moet aanmerkelijk zijn. De woning der graven *Roquevella Guidi* en *Néri* is herhaalde maal geplunderd en bijna de meeste huizen der stad in den eersten nacht beschadigd geworden.

Een andere brief van Bologna van den 29sten januarij spreekt van eene nieuwe proclamatie des kardinaals *Albani*, waarin hij nogmaals van de goede intentien des Pausen gewaagt, doch de patriotten die zich niet spoedig en geheel onderwerpen, de hoop op vergiffenis ontzegt en met de strengheid der wet bedreigt. Men is zeer beducht voor aanstaande reactien. De emigratie is genoegzaam onmogelijk, daar de weg zoo te land als ter zee geheel afgesneden is. De vorige proclamatie van den kardinaal *Albani*, die de ontwapening beval, heeft niet aan het doel beantwoord; naauwelijks 50 geweren zijn overgegeven geworden; de meeste inwoners houden dezelve verborgen.

— Gisteren (8) stonden de fondsen ter beurze als volgt: de 5 pCt. 96,60; de 3 pCt. 66,20; de Napelsche renten 77,50; de spaansche perpetuelen 53¼; de romeinsche renten 75½.

Ter beurze van heden waren de fondsen genoteerd: de 5 pCt. 96,85; de 3 pCt. 66,50; Napelsche renten 78,25; spaansche perpetuele renten 53¼ alles op tijd.

BRIEF VAN *DE POTTER* AAN KONING *LEOPOLD*.

Wij hebben in een onzer laatstvorige nommers er van melding gemaakt, dat de weleer beruchte *de Potter*, van wien men overigens een geruimen tijd niets meer vernomen had, thans weder was opgetreden om, gelijk hij vroeger zich ten aanzien van onzen Koning vermeten had, nu ook, als een eersten censor, den nieuwbakken Belgischen vorst goedgevonden heeft briefsgewijze, eenige lessen en vermaningen te moeten geven. De Belgische bladen deelen dezen brief geheel of gedeeltelijk mede. Zie hier hoe een derzelven, bij verkorting hem overnemende, gemeend heeft dit voortbrengsel van den voormaligen volksvriend met zijne aanmerkingen te moeten toelichten:

» De heer *de Potter*, zegt hij spottender wijs, is een der groote hervormers van het menschelijk geslacht. Evenwel, ofschoon een apostel van het republikeinsch geloof, heeft hij zich tot een Konings-raadsman aangesteld. Hij heeft verscheiden brieven aan Koning *Willem* geschreven, die naar hem niet geluisterd heeft, en het dan ook niet heeft kunnen houden. Koning *Leopold* moge dus wel oppassen. Mijnheer *de Potter* zal hem intusschen geen raad geven; hij zal hem slechts voorslaan een eerlijken aftogt te doen; zie hier zijne woorden:

"» Ik zal u geene raadgevingen doen, gelijk ik weleer den Koning van Holland gaf; er is er slechts eene die u past te volgen en noodeloos zou het zijn deze te ontwikkelen; bij den vreemdsoortigen toestand, in welken gij geplaatst zijt, moet gij beter dan iemand gevoelen, waarin zij bestaat, alsmede de wijze keus om u dienovereenkomstig zoo dra mogelijk te gedragen." "

» Elders zegt hij hem (*Leopold*) kort en goed, dat eene volks-*straatopneming* dagelijks den troon, waarop hij gezeten is, kan doen instorten."

» Zou men gelooven, dat de omwenteling in weerwil van den heer *de Potter* heeft plaatst gehad? hij verzekert het in alle opregtheid; hij heeft geenszins het rad voorgedreven, hij bedoelde slechts eene constitutionele oppositie, tot dat het volk rijper ware, want die ware vrijheidsliefde, vrij en onbesmet van elk personeel belang, *werd nergens aangetroffen.*" Het is de heer *de Potter* die dit zegt.

» Wil men de vijanden van Koning *Willem* leeren kennen, nevens de oorzaken van hunnen haat, hooren wij naar den schrijver des briefs:

» » Bij den adel was het de verkropte spijt *over het versmaden hunner slaafachtige dienstbaarheid* en dat die van andere hofdienstknechten boven de hunne was verkoren; bij de priesters, de vrees voor eene onverdraagzame overheerschende secte, bij de eer- en hebzuchtige lieden, de overtuiging, van den Hollanders het monopolie der Koninklijke gunsten niet te kunnen ontrukken; bij de volks massa's een *blinde* afkeer tegen een ander laatdunkend en aanmatigend volk." "

» De katholieken krijgen bij deze opsomming het minst hun aandeel, maar de heer *de Potter* laat hen voor zoo weinig er niet afkomen; verder verwijt hij hen: » » De domme zelfvoldoening, met welke zij, van de vrijheid eene zaak van coterie makende, over de bestaande kwestien van nationale onafhankelijkheid, volks-geestkracht en vaderlandsche eer heengestapt zijn en voor altijd hun eigen zaak verloren hebben, door het laten verloren gaan van de revolutie, van welke hun aanzijn en hun toekomstig lot geheel afhing." "

» Men ziet het, adel, priesters en volk, ieder heeft zijn eigen pak te dragen. — De heer *de Potter* vervolgt:

» » Gelooft echter niet dat ik mij verschoon, gelijk gij, gaat doen, van deel aan de revolutie te hebben genomen. Want, alhoewel zij een groote misslag was op het oogenblik dat zij uitbarste, zoo was daarom de volksopstand toch geen misdaad, toen die misslag begaan was, moest er de meestmogelijke partij van getrokken worden, opdat de revolutionaire beweging, hoe voorbarig ook begonnen, desniettemin de gelukkige gevolgen eener beter aangelegde en geschiktere beweging voortbragt.

» » Zonderlinge bestemming! gij, die vreemd aan de revolutie, ten ge-

volge dezelve gekomen zijt, gij vindt middel u bij het volk aangenaam te maken, met hetwelk gij, buiten haar, geen enkel aanrakingspunt zoudt gehad hebben, zoo gij haar even rond had verworpen als het volk zelf het haar doet; en ik, die, na het bijeenzamelen der bouwstoffen, volgaarne hare uitbarsting had willen voorkomen, ik word, omdat ik ze gewild heb, door het volk, die haar bewarkt heeft, verdrukt en onderdrukt!""

» Ziedaar de onbilligheid en ondankbaarheid des volks! Er legt in deze verwijtingen van *de Potter* iets naïfs en treffends; » » gij hebt niets voor de revolutie gedaan, zegt hij tot *Leopold*, gij zijt vreemdeling en zijt koning geworden. En ik, een Belg, die zooveel tot onze roemrijke hervorming toegebragt heb, ik ben zelfs geen commissaris van politie.""

» Eene zinsnede is zeer opmerkelijk; het is die, waarbij *de Potter* aan den Koning te kennen geeft, wat deze in zijne eenzaamheid te Laeken tot zich zelven zegt:

» » Wat ben ik hier komen doen? Waarom heb ik het zoete van het onafhankelijk en gelukkig leven, dat ik sedert zoo vele jaren leidde, opgegeven, mijne geliefkoosde gewoonten gaan afleggen, mijne boezemvrienden verlaten? om de luidruchtig en afkeer inboezemende vereering van een volk te verduren, dat dit wilde doen, het koste wat het wilde en *quand même* . . . . dat zijn grootheerlijk . . . . niet maar. Claremont . . . heeft, dan na wolken rooks den prinsen van Belgien, Napels en Spanje, *Leuchtenberg* en *Nemours* te hebben toegezwaaid . . . met den koninklijken mantel de laagheden van eenige hovelingen, de onbekwaamheid eeniger ministers te bedekken, de rooverijen van dezen, de snoodheden van genen en de schande van allen. Ach! graaf *Grey*, haast u mijne schouders van den zwaren last, dien gij op hen doen drukken hebt, te verlossen, welke, zoo ik langer er in bewillig hem te dragen, mij, tegen over de onverbiddelijke geschiedenis, verantwoordelijk zal stellen voor al het kwaad, dat ik niet heb vermogen af te weren!""

» Zie hier eenige andere zinsneden uit dezen opmerkelijken brief:

» » De achttien preliminaire artikelen, welker gunstige voorwaarden voor Belgie door uwe komst alle verwezenlijkt moesten geworden zijn, terwijl zij, zoo al niet geheel wegnemende, ten minste de ongunstige bepalingen er van aanmerkelijk moest gewijzigd hebben, zijn door de 24 artikelen, die het bij lang niet waardig zijn, vervangen geworden, die gij aangenomen hebt, die de Koning van Holland verwerpt, en waarvan gij nimmer de ratificatien der mogendheden zult ontvangen, tenzij *Willem* plotselijk de verklaring aflegt, dat hij uwe kroon niet wil en dat hij, onder voorwaarde eener behoorlijke schatting, u de in zijn voordeel te exploiteren Belgen afstaat.

» » Dit is niet alles; de constitutie, die gij bezworen hebt te handhaven, wordt dagelijks, met der Belgen hulp, tot in hare fondamenteelste bepalingen geschonden. Van de nationale onafhankelijkheid, daar kan in ernst geen kwestie meer van wezen; de vrijheid, zij is muitziek; de onschendbaarheid van het grondgebied, die bestaat alleen op het papier; de belgische eer, o! dat was goed in Septembee 1830; het vertrouwen van het volk, de belangloosheid, de toewijding aan het vaderland, de verdragt, de sterkte, de . . . der . . . het welzijn der lagere volksklasse, het zijn alle . . . woorden, van geene waarde in de hofwoordenhoeken.""

» Eene merkwaardige zaak is het, dat de heer *de Potter*, grondlegger der tegenstrijdige unie, die op de revolutie eene niet weg te nemen belagchelijkheid geworpen heeft, zijn eigen werk niet meer erkent. Hij zegt tot den Koning: » » De liberalen zullen u goedkoop de associatien en het onderwijs geven, in de hoop dat de drukpers onaangeroerd blijft; en wat deze, (de drukpers) aangaat, vele katholieken zullen u die zonder weerzin afstaan, zoo lang gij de kleine seminarien niet aanroert.""

» Het slot dezes zonderlingen en aanmatigenden briefs is als volgt:

» » Sire, Koning *Willem* heeft mijne brieven nooit beantwoord, zoo hij die gelezen heeft; 't is echter mogelijk, dat hij bij zich zelven ter loops heeft moeten bekennen, dat ik, in sommige opzigten, niet geheel en al ongelijk had; welligt zal het u, zoo dezen tot u komt, eveneens gaan. Voor het overige, wanneer gij, te midden der stookplaats van kuiperij en verdorvenheid, van armoede en weelde, van overmoed en laagheid, waarin de conferentie u geslingerd heeft, den lust hebt een oogenblik met de schets u bezig te houden, die ik ondernomen heb u af te teekenen, wordt niet wanhopig, wanneer gij haar zoo afschuwelijk kent; zij zal niet langer uw gezigt kwetsen. Dezulke uwer onderdanen, die alles gedaan hebben en er belang bij hadden zoo te doen, om de vrijwillige vereeniging met Frankrijk te ontgaan, daardoor zelfs, dat zij zich in de armen van de vijanden der beschaving wierpen, zullen eens dit Frankrijk noodzaken zich van Belgie meester te maken, hetwelk het alsdan en met regt als wingewest zal behandelen. De overigen, die het vooral op de Hollanders geladen hebben, omdat deze hunne pensioenen en ambten zochten . . . doen, door het volk af te villen, bij hetzelve leedwezen over diezelfde Hollanders gevoelen, die hen althans slechts tot aan het vel kwamen, en . . . waarschijnlijk er in slagen zullen, den geesel eens invals aan dien eener . . . te laten voorafgaan. Het is geen verwijt dat ik u doe; gij kondet het volkswezen en nationaal gouvernement, dat alleen alle stormen had kunnen bezweren, den Belgen niet geven, en de Belgen, die het konden . . . , hebben het van zich gestooten. Ik heb slechts u daarmede willen bewijzen, dat dit reeds genoeg en meer dan genoeg is, om op het spoedigst u van eenen last te ontslaan, welks gewigt u dagelijks ondragelijker worden zal.

Parijs, 5 *Februarij* 1832. DE POTTER."

Beursprijs der Effecten, te Amsterdam.

ZATURDAG, 11 *Februarij* 1832.

					gebl.
NEDERLANDEN, Werkelijke schuld, 2½ pct.	*f*	39	à	39½	$39\frac{5}{16}$
Uitgestelde schuld.		—	à	—	—
Kansbiljetten.		15	à	15¾	15⅛
Amortisatie Syndicaat, 4½ pct.		66¾	à	67¼	67
Idem. idem., 3½ pct.		—	à	—	—
Oorlogs-lasten 1830. à 5 pct.		79¾	à	80¼	80
Vrijw. geldl. 1831. à 6 pct.		91	à	91½	—
Schatkist-biljetten, 6 pct.		95¾	à	96¼	96
Handel-Maatschappij, 4½ pct.		—	à	—	—
FRANKRIJK, inschr. op 't Grootb. 3 pct.		65¾	à	66¼	66
RUSLAND, Bij *Hope en Comp.*, 5 pct.		88	à	88¼	88⅛
Bij dezelfde $18\frac{28}{29}$, 5 pct.		89	à	89½	—
SPANJE, Certific. Amst., 5 pct.		46¾	à	47⅛	46⅞
Dezelfde 3 pct.		—	à	—	—
Uitgestelde schuld.		6⅛	à	6¾	6⅜

VOOR HET RIJK.

AMORTISATIE SYNDICAAT.

ADMINISTRATIE DER DOMEINEN, WEGEN, VAARTEN, ENZ.

IN HET EERSTE RESSORT.

PROVINCIE NOORD-BRABAND.

Agentschap Zevenbergen.

VERPACHTING

Van ZALM- EN STEUR-VISSCHERIJEN in den Verdronken Waard van *Zuid-Holland*, onder de gemeente *Drimmelen*.

De Agent van het Domein in het district *Zevenbergen*, zal, als daartoe behoorlijk geautoriseerd, ten overstaan van den Heere Burgemeester der gemeente *Made en Drimmelen*, in het openbaar aan de meest- en genoegbiedenden, op *Dingsdag den 21sten Februarij* 1832, des voormiddags om Elf ure, ten Huize en Herberge van de Weduwe A. VAN DRIMMELEN, in het Schippershuis te *Drimmelen*, voor den termijn van Een, Twee of Drie jaren, ingaande met den Vischtijd van dezen jare 1832, Verpachten:

1e Partij. De BOVEN-STEKEN onder den naam van *Put* en *Vogelaar*, *Lijnoorden* en *Zuidenklip*.
2e — — — *Noordenklip*, *Loopgaauw* en *Jeppegaatje*.
3e — — — *Kleine Klipje* en *Ganzen-Weide*.
4e — — — *het Gaatje van de Kooi*, *van de Bloemplaat*, *den Boel*, *den Noorden Banket* en *Kruiwagen*.
5e — De BENEDEN-STEKEN onder den naam van de *Blaauwsloot*, *het Steekje* en *den Hoek*.
6e — De BOVEN- en BENEDEN-STEKEN onder den naam van *Bosendood*, *Zuidwallegaatje*, *den Hil* en *Zuiden Banket*.

Wordende bij deze laatste partij tevens Verpacht de VISSCHERIJEN in het *Steurgat* onder *Werkendam*, zoodanig als dezelve tot heden door den Heer Agent te *'s Bosch* is Verpacht, te weten:

1°. Het Prik- en Steekwater van Kijfkillen, genaamd alias *jonge Jans Killen*; 2°. genaamd *Kraie-* en *Daapkillen* of *Bevert*; 3°. de *Bruine* en *Nieuwe Killen* of *Steurgat*; 4°. de Oppersteek van het Veld, genaamd *Keizersteek*.

De Konditien van Verpachting kunnen van heden af, dagelijks (except des Zondags) ten Kantore van opgenoemden Agent gelezen worden, bij wien ook nadere Informatien te bekomen zijn.

Zevenbergen, *den* 21sten *Januarij* 1832.

De Agent voornoemd,
GROENEVELDT.

* * Degenen, welke vermeenen eenige pretentie te hebben of verschuldigd zijn ten op of aan wijlen ANTONIE KERSSELS, schipper, te *Leur*, en aldaar overleden, gelieven zich vóór of op den 15den Maart aanstaande, te adresseren bij denzelven HENRIKUS SCHRAUWEN, burgemeester van *Etten* en *Leur*.

Na gezegde tijdsbepaling, zullen geene pretentien meer worden aangenomen.

* * Bij de Boekhandelaars M. WESTERMAN en Zoon ligt ter perse:

I. Bijbelsche Gedichtjes voor de Jeugd, met platen.
II. Gezangen voor Weezen.
III. WILLEM de Derde, Koning van Engeland, Treurspel.

Ook is bij hen uitgegeven:

I. Lied voor Leidsche Studenten, door den Ridder H. TOLLENS Cz.
II. Aan de Volken. Lierzang door M. WESTERMAN.
III. MEGLAN, Japan voorgesteld in Schetsen enz., met platen en gekleurd titel-vignet.
IV. BLANCHARD, Ouderliefde en Menschlievendheid, met platen.

Te BREDA, bij BROESE & COMP., Boekdrukkers en Boekverkoopers